

73. Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Εξετάζοντας την Ανάσταση του Κυρίου από την ιστορική της πλευρά, διαπιστώνουμε ότι αποτελεί ίσως το πιο κοσμοϊστορικό γεγονός σε ολόκληρη την Ιστορία της Ανθρωπότητας. Διότι πέρα από το θαυμαστό γεγονός καθ' εαυτό, έχει και μια μεταφυσική διάσταση, η οποία αποτέλεσε έναν καθοριστικό παράγοντα για την εξέλιξη της ανθρωπότητας.

Ο Ιησούς Χριστός, μετά την πολύχρονη προετοιμασία του, ανέλαβε το θείο έργο να μεταδώσει την ορθή Διδασκαλία του Ουρανού, με σκοπό την διαφώτιση και την σωτηρία της Ανθρωπότητας. Κάθε λέξη της Διδασκαλίας αυτής αντιπροσώπευε και μια αλήθεια. Επομένως ολόκληρη αποτελούσε την ίδια την Αλήθεια, διατυπωμένη με την γήινη μορφή του λόγου, για να είναι προσιτή και αφομοιώσιμη από τους ανθρώπους.

Για να γίνει αποδεκτή η Διδασκαλία αυτή, ως η ύψιστη Αλήθεια του Ουρανού, έπρεπε να επισφραγιστεί με ένα γεγονός που θα έθιγε πρώτα τις καρδιές των ανθρώπων, ώστε να αποτελέσει κατόπιν το κίνητρο για την ενασχόλησή τους και με τη Διδασκαλία. Και το γεγονός αυτό υπήρξε η Σταυρική Θυσία του Κυρίου, η οποία συγκλονίζει όλους, με την μεγαλειώδη αυταπάρνηση του Χριστού ενώπιον της αποστολής Του.

Επακολούθησε όμως και η Ανάσταση. Με την Ανάσταση ολοκληρώθηκε ο κύκλος του θανάτου και της ζωής. Στους ανθρώπους της Γης προηγείται η γέννηση, δηλαδή η ζωή, και επακολουθεί ο θάνατος, για να συνεχίσουν κατόπιν στα στάδια της Ουράνιας εξέλιξής τους. Στον Ιησού Χριστό προηγήθηκε ο θάνατος με την Σταύρωση και επακολούθησε η ζωή με την Ανάσταση, για να αποδείξει ότι ο αιώνιος κύκλος του πεπρωμένου μπορεί τελικά να διασπαστεί και να καταργηθεί.

Αυτός ο αιώνιος κύκλος της ζωής και του θανάτου, είναι ο κύκλος των μετενσαρκώσεων για την αποκάθαρση της οντότητας από τα ανομήματά της.

Ο Ιησούς με τη Γέννησή του έλαβε την ανθρώπινη μορφή, προκειμένου να διδάξει τους ανθρώπους. Με τη Σταύρωσή του κατά κάποιον τρόπο οικειοποιήθηκε τον θάνατο, τον οποίον εξουδετέρωσε με την Ανάσταση, αποδεικνύοντας ότι δεν μπορεί να καταδυναστεύει (ο θάνατος) την ύπαρξη των ανθρώπων, όταν υπάρχει η πίστη, η θέληση και η θεία φώτιση.

Ο Ιησούς λέγεται μεν Σωτήρας των ανθρώπων, και είναι πράγματι Σωτήρας, αλλά με την έννοια ότι άνοιξε τον δρόμο για τη σωτηρία μας. Από εκεί και πέρα ο κάθε άνθρωπος οφείλει να ακολουθήσει τη διδασκαλία του Κυρίου, ώστε να επιτύχει την ολοκλήρωση της σωτηρίας του με τις δικές του δυνάμεις.

Ο άνθρωπος, ως δέσμιος των δικών του αμαρτιών, έμοιαζε με έναν φυλακισμένο, ο οποίος ήταν κλεισμένος στο κελί του και δεμένος με βαριές αλυσίδες. Έτσι δεν μπορούσε να κινείται άνετα. Ο Χριστός, με τη Θυσία και την Ανάστασή του, έσπασε τις αλυσίδες και άνοιξε την πόρτα του κελιού. Από εκεί και πέρα ο φυλακισμένος οφείλει να κατανοήσει

την απαλλαγή του από τις αλυσίδες, να σηκωθεί όρθιος και να προχωρήσει σταθερά προς την έξοδο, που σημαίνει την εγκατάλειψη της αμαρτωλής ζωής του χάριν της προσωπικής του ανάστασης.

Οι περισσότεροι άνθρωποι, όμως, συνηθισμένοι στην κατάσταση να είναι δεσμευμένοι για μεγάλο χρονικό διάστημα, δεν μπορούν να κατανοήσουν εύκολα ότι οι αλυσίδες τους έχουν σπάσει, ούτε ότι άνοιξε η πόρτα της σωτηρίας τους. Έτσι παραμένουν στην ίδια κατάσταση, χωρίς να αποφασίζουν να κινηθούν με τόλμη και ψυχικό δυναμισμό, έχοντας την εντύπωση ότι είναι ακόμα δεμένοι με τις αλυσίδες των ανομιών και των παθών τους.

Η κατανόηση, λοιπόν, της απελευθέρωσής μας από τα δεσμά του θανάτου, αποτελεί το απαραίτητο πρώτο βήμα για την κατάκτηση της αληθινής ζωής, με την απολύτρωσή μας από τον αιώνιο κύκλο των επαναγεννήσεων. Αρκεί να το θελήσουμε, οπότε θα διαπιστώσουμε ότι ο δρόμος της σωτηρίας μας είναι πλέον ανοικτός. Αυτή, λοιπόν, είναι η μεταφυσική διάσταση της Ανάστασης, που αναφέραμε.

Ευχαριστώ.

Βιβλιογραφία:

Ο Πνευματισμός και ο Σύγχρονος Άνθρωπος ISBN: 9607874072

www.dmakrygiannis.gr

www.divinelight.org.gr